

תפ"ח (תל אביב) 23881-12-15 - מדינת ישראל נ' ראיד חליל

פלילי - חוק העונשין - עבירות ביטחון המדינה

פלילי - חוק העונשין - עבירות המתה

var MareMakom = "תפח (תל אביב) 23881-12-15 - מדינת ישראל נ' ראיד חליל, תק-מח 2016(4), 20032(28/11/2016)";
{p.IDHidden{display:none

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 23881-12-15 מדינת ישראל נ' חליל(עציר)

לפני כבוד השופטת שרה דותן - אב"ד כב' השופט מרדכי לוי כב' השופט ירון לוי
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ניצן שפיר

נגד
הנאשם ראיד חליל (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ג'לאל אבו ואסל
ועו"ד נור

גזר דין

כבוד השופט ירון לוי:

פתח דבר

1. בלב הנאשם, תושב הרשות הפלסטינית, יליד 1979, גמלה החלטה לרצוח יהודים, בתקווה שיומת ויזכה למעמד של "שהיד". על כן, ביום 19.11.15, בבניין "פנורמה" שבתל אביב, פתח הנאשם במסע הרג רצחני במהלכו דקר למוות את אהרון יסייב ז"ל ואת ראובן אבירם ז"ל, פצע פציעות חמורות את ד. פ., וניסה, ללא הצלחה, לדקור אזרחים נוספים ששהו במקום.

העבירות

2. על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

א. **רצח בכוונה תחילה** (שתי עבירות) - לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

ב. **ניסיון לרצח** (שלוש עבירות) - לפי סעיף 305 לחוק.

עמוד 1

העובדות

3. ואלה עובדות כתב האישום, בהן הודה והורשע הנאשם:

- א. הנאשם, תושב הרשות הפלסטינית, החזיק בהיתר כניסה לישראל "לצרכים אישיים" שהיה בתוקף בין 15.11.15 ועד ליום 15.12.15, בין השעות 8:00 ועד 22:00.
- בתאריך 15.11.15 נכנס הנאשם לישראל והגיע לדירה בה מתגורר אחיו בבנין "פנורמה", ברחוב בן צבי 84 בתל אביב. הנאשם שהה בדירה זו עד ליום 19.11.15.
- ב. בבוקר יום 19.11.15 או בסמוך לפני כן, החליט הנאשם לרצוח יהודים באמצעות סכין, בתקווה שלאחר ביצוע הרצח יומת, ויזכה למעמד של "שהיד".
- ג. לצורך כך הגיע הנאשם, באותו היום סמוך לשעה 13:50, למסעדת "שיפודי השלושה" הנמצאת בקומת הקרקע בבנין "פנורמה". הנאשם נכנס למטבח, נטל סכין בעלת להב באורך 23 ס"מ, וברוחב 5 ס"מ (להלן: "**הסכין**"), והחביאה בכיס מעילו.
- ד. הנאשם עלה במעלית לקומה השנייה בבנין "פנורמה", במטרה לחפש יהודים אותם יוכל לרצוח באמצעות הסכין. בצאתו מהמעלית הבחין הנאשם בראובן אבירם ז"ל, יליד 1964 (להלן: "**המנוח אבירם**"), התנפל עליו ודקר אותו מספר פעמים רב באמצעות הסכין בכוונה לגרום למותו. כתוצאה מהדקירות, נגרמו למנוח אבירם ארבעה עשר חתכים בפלג גופו העליון, בין היתר, בבית החזה, בפנים, בקרקפת, בצוואר, בגב, בבטן ובזרועות.
- ה. המנוח אבירם נמלט מהנאשם שדלק בעקבותיו ורץ לתוך מפעל "אור אל" לקישוט בתי כנסת, בו התפללו, אותה עת, תפילת מנחה, כ-20 מתפללים (להלן: "**מקום התפילה**"). המנוח אבירם נכנס בריצה למקום התפילה כשהוא שותת דם וזועק "מחבל". בתגובה, סגרו המתפללים את דלת הכניסה למקום התפילה. מיד לאחר מכן התמוטט המנוח אבירם.
- ו. הנאשם המשיך בתכניתו לרצוח יהודים והבחין, בסמוך לכניסה למקום התפילה, במתפלל אהרון יסייב ז"ל יליד 1983 (להלן: "**המנוח יסייב**"), התנפל עליו ודקר אותו תשע פעמים בפלג גופו העליון, בין היתר בבית החזה, בגו שמאל, בבטן ובראש.
- ז. י.ב., בעל עסק הצמוד למקום התפילה שמע את זעקות המנוח יסייב, יצא מן העסק, הבחין במעשי הנאשם והשליך עליו עמוד ברזל במטרה לגרום לו לחדול מלדקור את המנוח יסייב.
- בעקבות פגיעת עמוד הברזל בנאשם, חדל זה ממעשיו, נעמד, הסיר את המעיל שלבש, והחל לרוץ אחרי י.ב. במטרה לדקור גם אותו ולגרום למותו. י.ב. נמלט לבית העסק שלו וסגר את הדלת. הנאשם ניסה לפרוץ בכוח את דלת העסק על מנת להמשיך בתכניתו לרצוח יהודים, אך י.ב. ושותפו לעסק חסמו בגופם את הדלת ומנעו מהנאשם להיכנס לעסק.
- ח. הנאשם המשיך לעסק "פרסום ל.י.ג.ד" הסמוך, וניסה לפרוץ גם דלת זו על מנת

להמשיך ולרצוח יהודים, תוך שהעובדים מחזיקים את הדלת בכוח ומונעים את כניסתו.
ט. לאחר שלא עלה בידי הנאשם לפתוח את דלתות העסקים, הוא רץ לכיוון המדרגות וירד לקומה הראשונה על מנת לאתר יהודים נוספים, לדקור אותם ולהביא למותם.
י. הנאשם הגיע לקומה הראשונה כשהוא אוחז בסכין, נכנס למחסן העסק "קבקב יבוא והנעלה בע"מ" (להלן: "**המחסן**") שם הבחין בעובד ד.פ.. הנאשם התנפל על ד.פ., וניסה לגרום למותו בכוונה תחילה, תוך שהוא דוקר אותו, באמצעות הסכין, בפלג גופו העליון מספר פעמים רב כש-ד.פ. נאבק בו.
יא. בסמוך לכך, הגיע למחסן י.ד. כשהוא מצויד במוט ברזל והיכה בראשו של הנאשם, על מנת לגרום לו לחדול ממעשי הדקירה. אל י.ד. הצטרפו עובדי המחסן וכולם יחד הצליחו להשתלט על הנאשם ומנעו את המשך ניסיון הרצח של ד.פ. ואת המשך מסע הרצח שתכנן הנאשם.
יב. כתוצאה מפצעי הדקירה המרובים איבד המנוח יסייב את הכרתו במקום האירוע. צוות מד"א שהגיע למקום מצא אותו ללא דופק ונשימה וקבע את מותו במקום האירוע בשעה 14:28.
יג. המנוח אבירם פונה לבית החולים, ללא דופק, ומותו נקבע בבית החולים "איכילוב", בשעה 14:40.
יד. כתוצאה מהדקירות נגרמו ל-ד.פ. חתכים בשני מקומות שונים בזרוע שמאל, כתף שמאל מעל לשכם וחתך בכניסה לבית החזה. חתכים אלה גרמו לשברים עם פרגמנטציה בקלביקולה (עצם הבריח) המדיאלית הימנית, ללצרציה בדופן בית החזה הקדמי העליון ולאמפיזמה תת עורית ובין השרירים בדופן בית החזה הקדמי מימין והאחורי משמאל. ד.פ. פונה לבית החולים איכילוב לטיפול רפואי ונזקק לאשפוז.

הראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה תסקירי נפגעי עבירה, בהם מתוארים בהרחבה הנזקים הקשים והכאב הרב, שנגרמו למשפחות המנוחים ולקרבתן הדקירה, ד.פ., כתוצאה ממעשי הנאשם.
כן העיד אחיו של המנוח אבירם, שתיאר, את הצער הרב שנגרם לו ולמשפחתו, עקב רצח אחיו. מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם שני מאסרי עולם מצטברים בגין עבירות הרצח, במצטבר ל-20 שנות מאסר בגין שלושת ניסיונות הרצח. זאת, כביטוי לקדושת חייו של כל אחד מקרבנות מעשי הנאשם. על פי הטענה, ניסיונות הרצח מהווים "אירוע נפרד" ממעשי הרצח שביצע הנאשם.

עוד עתרה המאשימה לקבוע שמעשי הרצח בהם הורשע הנאשם, בוצעו בנסיבות חריגות

בחומרתן, בהתאם לסעיף 30ב' לחוק שחרור על תנאי ממאסר (תיקון מס' 14) התשע"ה-2014 (להלן: "**חוק שחרור על תנאי**"). בנוסף, עתרה ב"כ המאשימה לפסוק פיצויים למשפחות המנוחים ול-ד. פ., בסכום המירבי המותר בחוק.

6. הסנגור, בהנחיית הנאשם, בחר שלא לטעון לעונש.

בדברו האחרון, נמנע הנאשם מלהתייחס לעבירות בהן הורשע, ואמר: "**מזמן אנחנו מוחמד דואבשה, הורגים אותנו, למה אתם הורגים אותנו? זה מה שיש לי לומר**" (עמ' 14 לפרוטוקול, שורות 6-7).

מתחם העונש ההולם

7. מדובר ב"אירוע אחד", בהתאם לסעיף 40ג' לחוק, זאת לאור הקשר ההדוק בין המעשים שנעשו כחלק ממסכת עבריינית אחת. האירוע כולל שני מעשי המתה נפרדים, ושלושה מעשי ניסיון רצח נפרדים (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); וכן ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.15)).

8. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם הם קדושת החיים, שלמות הגוף, שלווה הנפש, הסדר הציבורי וריבונותה של מדינת ישראל.

9. עוצמת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים חמורה במיוחד. הנאשם גדע את חייהם של שני אזרחים, פצע אזרח שלישי והטיל אימה על עוברי אורח רבים שלמרבית המזל הצליחו לחמוק מפגיעתו הרעה בטרם הצליח לפגוע בהם. מידת הפגיעה בערכים המוגנים מתעצמת נוכח פוטנציאל הנזק הרב שטמון במעשי הנאשם, שלא חדל מניסיונותיו לדקור ולרצוח קרבנות נוספים, עד שהוכנע בכוח על ידי חמישה מעובדי המחסן.

10. מעשיו הנפשעים של הנאשם מחייבים ענישה מחמירה שיהא בה כדי להעביר מסר עונשי, נוקב וחד משמעי, לפיו כל הנוטל חלק בעבירות אלה ימצא עצמו מאחורי סורג ובריח, לתקופה ארוכה. ראו בהקשר זה:

"על בתי המשפט הדנים בעבירות כגון דא, אשר בוצעו על רקע לאומני, להעביר מסר חד משמעי ונוקב, בדמות ענישה קשה ומחמירה, בכדי לשרת את גורם ההרתעה מפני מעשים אלו. כפי שנקבע בפסיקתו של בית משפט זה, כאשר עסקינן בעבריינות המתבצעת על רקע אידיאולוגי, נדחים, ככלל, שיקולי ענישה אחרים, ובהם האינטרס השיקומי, מפני שיקול ההגנה על שלומו וביטחונו של הציבור, והרתעת עבריינים בכוח מפני ביצוע מעשים דומים ... עוד יש להדגיש, כי במציאות הנוכחית, שבה נתרבו פיגועי הדקירה כלפי יהודים באשר הם, מתחייבת התייחסות עונשית הולמת." (ע"פ 2826/15 עביד נ' מדינת ישראל (07.06.2016), פסקה 14).

11. העונש בגין כל אחת מעבירות הרצח, הנו עונש מנדטורי של מאסר עולם. נותר אפוא לעמוד על מתחם הענישה ההולם בגין שלוש העבירות של ניסיון רצח בהן הורשע הנאשם.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, יש לבחון מקרים בעלי נסיבות דומות - ניסיון רצח, באמצעות דקירות סכין, תוך כוונה להרג אזרחים חפים מפשע.

מסקירת מדיניות הענישה הנוהגת, בעבירות מסוג זה, בנסיבות דומות, עולה כי בתי המשפט נוהגים לגזור עונשי מאסר ממושכים, לתקופות משתנות, והכל בהתאם לנסיבות המשתנות:

א. בתפ"ח (י-ם) 19668-11-15 **מדינת ישראל נ' אבו גאנם** (11.07.2016) נדון נאשם, בין היתר, לשלושה מאסרי עולם מצטברים בגין שלוש עבירות רצח, וכן לשישים שנות מאסר בפועל, בעטיין של שבע עבירות של ניסיון לרצח ועבירות נוספות של סיוע לאויב במלחמה וקשירת קשר לסיוע לאויב במלחמה. הנאשם, יחד עם אחר, ביצע פיגוע רב נפגעים בקו אוטובוס, במהלכו רצח בירי ובדקירות סכין שלושה אזרחים, פצע פיזית שלושה אזרחים נוספים וגרם פגיעות חרדה לארבעה נוסעים אחרים.

מקרה זה חמור מענייננו שכן הנאשם שם פעל בשיתוף עם אחר, תוך שימוש בנשק חם ובשל מספר הנפגעים העולה על מספר הנפגעים בענייננו.

ב. בתפ"ח (י-ם) 30359-03-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (קטין) (05.06.16) נדון קטין כבן 17, שהורשע בעבירות של ניסיון לרצח, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה ומספר מקרים של ניסיון לתקיפת עובד ציבור, ל-18 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה וכן פיצוי בסך 100,000 ₪.

הנאשם, שבלבו גמלה ההחלטה לבצע פיגוע ולדקור יהודי למוות, הצטייד בסכין, אותה הסתיר במכנסיו, נכנס דרך פרצה בגדר לתוככי שכונת א-טור, נסע באוטובוס לשער שכם בירושלים, הבחין ביהודי בלבוש חרדי-מסורתי, התנפל עליו מאחור ודקר אותו בצד ימין של בטנו במטרה להורגו. הנאשם המשיך לדקור את הנפגע עד שנורה על ידי מאבטח שעבר במקום.

הנסיבות בענייננו חמורות יותר, שכן שם דובר בקטין ואילו בענייננו הנאשם בגיר, ובשל מספר הנפגעים הרב יותר בענייננו.

ג. בתפ"ח (נצ') 35120-10-15 **מדינת ישראל נ' טארק בן עבד אל פאתח יחיא** (15.11.2016) נדון הנאשם, תושב אזור יהודה ושומרון, שהורשע בניסיון לרצח חייל על רקע לאומני, בהחזקת סכין שלא כדין ובכניסה שלא כדין לישראל, בין היתר, ל-17.5 שנות מאסר בפועל.

הנסיבות בענייננו חמורות אף ממקרה זה בשל פוטנציאל הנזק הרב של מעשי הנאשם, שהמשיך לתור אחר קרבנות עד שנעצר בכוח על ידי עובדי המחסן.

ד. בתפ"ח 39974-12-12 (ב"ש) **מדינת ישראל נ' עבדאללה סמחאן** (10.11.14), דובר בנאשם שנמצא בישראל ללא היתר, הבחין בעובר אורח, שעסק אותה עת באימון ריצה, ופנה אליו במילים - "שניות אחי". משעצר הנפגע את ריצתו,

בעקבות פניית הנאשם, שלף הנאשם סכין מכיס חולצתו, ודקר את הנפגע במותנו השמאלית.

בנסיבות אלה נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-15 שנות מאסר. בסופו של יום, ועקב העובדה שהנאשם שם הורשע גם באישום נוסף, נגזרו עליו 19 שנות מאסר בפועל.

עניינו חמור ממקרה זה בשל מספרם הגדול יותר של קרבנות ניסיון הרצח, אכזריות הנאשם, שבאה לביטוי במספר הדקירות הרב שדקר את ד.פ., וכן הנזקים החמורים שנגרמו לנפגע כתוצאה מהדקירה. בנוסף, באותו מקרה, ולהבדיל מעניינו, הביע הנאשם חרטה ונכונות לפצות את הנפגע.

ה. בתפ"ח (חי') 756-11-15 **מדינת ישראל נ' זיוד** (1.6.16) נדון הנאשם, בין היתר, ל-25 שנות מאסר. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכך שעל רקע לאומני, ניסה לרצוח ארבעה חיילים ואזרחים יהודים. הנאשם דרס שני חיילים שעמדו בתחנת אוטובוס, בהמשך דקר בסכין, קטינה בת 15, בכל חלקי גופה, וכן עובר אורח נוסף, שניסה לנטרלו, ובכך גרם לארבע הנפגעים חבלות חמורות.

אמנם מדובר בהסדר טיעון, אך גם ממנו ניתן ללמוד, בשינויים המחויבים, על רמת הענישה הנוהגת במעשים מסוג זה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

13. לחומרת הנאשם יש לזקוף, בראש ובראשונה, את האכזריות, המתבטאת בשילוב החלטתו להביא למותם של אזרחים יהודים, חפים מפשע, בשל יהדותם בלבד, מתוך שאיפה שבמותו יזכה למעמד של "שהיד"; עם קור הרוח והנחישות המקוממים, באופן הוצאת תכניתו לפועל, תוך חתירה לפגיעה במספר רב ככל הניתן של חפים מפשע. יוצאת דופן אכזריות הנאשם, שהמשיך בדקירת הנפגעים שנפלו תחת ידיו, שוב ושוב, ארבע עשרה דקירות בגופו של המנוח אבירם, תשע דקירות בגופו של המנוח יסייב, וכ-4 דקירות בגופו של ד.פ..

הנאשם המשיך במסע ההרג, בנחישות, בשיטתיות ובעוצמה, משך דקות ארוכות, בעודו רודף אחר כל עובר אורח שיתרע מזלו להיקלע בדרכו של הנאשם, עד שהוכנע על ידי חמישה מעובדי המחסן.

עוד יש לזקוף לחובת הנאשם את הנזקים הרבים, שנגרמו לנפגעי העבירות ולמשפחותיהם כתוצאה ממעשיו. בתסקירי נפגעי העבירות מתוארים בהרחבה הכאב והסבל הרב שנגרמו כמוצאה ממעשי הנאשם.

כך, אלמנת המנוח אבירם, שיתפה בכאבה העמוק, הפרטי והנורא - בו היא נושאת ביחד עם בנם המשותף, שנותר יתום מאב, וביחד עם בני המשפחה המורחבת - יום יום, שעה שעה.

לא ניתן היה להתעלם מהכאב הרב בו תיאר בפנינו אחי המנוח אבירם, את הסבל והצער הכבדים בו שרויים בני המשפחה מאז האירוע.

המנוח יסייב הותיר אחריו אלמנה וחמישה ילדים פעוטים, הבכורה אך בת 7 שנים. קשה להפריז

בעוצמת משמעות האובדן לאלמנה ולילדים הרכים בשנים, עקב הירצחו בפתאומיות של אבי המשפחה, שבו היו תלויים רגשית וכלכלית.

באשר לנפגע העבירה ד.פ., בתסקיר מתוארים בהרחבה הפגיעות הפיזיות עמן הוא נדרש להתמודד עד עצם היום הזה, כמו גם פגיעות נוספות שנגרמו כתוצאה מהאירוע.

למותר לציין כי מעשי הנאשם הותירו חותמם גם על יתר האזרחים ששהו בבניין "פנורמה", שלמרבית המזל נצלו מפגיעתו הרעה של הנאשם. במסגרת מסע ההרג, רדף הנאשם אחר הנוכחים במקום, ניסה לפרוץ בכוח את דלתות בתי העסק, ולהתפרץ פנימה בחיפוש אחר קרבנות נוספים. במעשיו אלה הטיל הנאשם אימה ופחד על השוהים במקום. אך הודות לתושייתם של י.ב., י.ד., ועובדי המחסן, שהצליחו להכניע את הנאשם, נמנעה הפגיעה באזרחים נוספים, חפים מפשע.

מתחם העונש ההולם

14. לאור כל האמור לעיל, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם, תוך מתן משקל למכלול נסיבות האירוע, ובמיוחד לנזק החמור שנגרם ל-ד.פ., ולפוטנציאל הנזק של שני ניסיונות הרצח הנוספים, ולאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, אמליץ לחבריי לקבוע כי מתחם הענישה בנוגע לשלוש עבירות ניסיון הרצח בהן הורשע הנאשם, נע בין 18 ל-24 שנות מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

15. מטבע הדברים, ועל פי ההלכה, בסוג זה של עבירות מתגמד משקל נסיבותיו האישיות של הנאשם, כגון עברו הנקי.

לא ניתן להתעלם מהטעם האידאולוגי העומד ביסוד מעשי הנאשם, כמו גם מהיעדר הבעת חרטה כפי שעולה מדבריו האחרון של הנאשם.

צבירת העונשים או חפיפתם

16. ההלכה היא כי כאשר מדובר במספר מעשי רצח, ובמעשי אלימות כנגד מספר קרבנות, יגזור בית המשפט על הנאשם עונשים מצטברים, כדי ליתן ביטוי לקדושת חייו של כל אחד מנפגעי העבירה:

"כאשר מדובר במעשי אלימות קיים לכל אחד מן הנפגעים אינטרס עצמאי לשלמות גופו. הפגיעה בשלמות גופו של אחד אינה מהווה פגיעה בשלמות גופו של אחר. גם אם מבחינה "טכנית" מדובר ברצף אחד של מעשים שגרם לקרבנות מספר, יש להתייחס לכך כאל מעשי פגיעה נפרדים. מסקנה זאת היא הכרחית גם מנקודת מבט מוסרית, המכירה בקדושת חייו של אדם כערך יסודי. ערך חיי האדם וסלידתנו העמוקה ממעשים הפוגעים בו חייבים למצוא ביטוי מפורש ונפרד גם במסגרת גזירת העונש, הן לעניין מספר העונשים שיש לגזור על הנאשם והן לעניין הצטברותם. אף כי מעשה רצח של אדם בודד הוא כשלעצמו מעשה נפשע וחמור מאין כמותו, גזירה של אותו עונש על מי

שרצח אדם אחד ועל מי שרצח רבים עלולה להתפרש כהחלשה של משמעות ערך חיי האדם, ואף עלולה לפגוע במידת ההרתעה. שכן, מה יעצור רוצח מלהרבות את קורבנותיו אם בגין הקורבנות הנוספים הוא לא יהיה צפוי לכל תוספת עונש?"

(ע"פ 1742/91 עמי פופר נ' מדינת ישראל, נא(5) 289 (1997), פסקאות 17-18. ראו גם: ע"פ 399/89 מדינת ישראל נ' זלום, פ"ד מו(2) 187 (1992); ע"פ 8267/04 ברוד נ' מדינת ישראל (25.3.10))

נסיבות חריגות בחומרתן

17. ביום 16.11.14 חוקק סעיף 30ב' לחוק שחרור על תנאי הקובע כי: **"בית משפט שהרשיע אדם ברצח רשאי לקבוע, לעניין המלצה לקציבת עונש מאסר עולם, שאותו אדם ביצע את המעשה בנסיבות חריגות בחומרתן"**. להכרזת בית המשפט, כי מעשה רצח בוצע בנסיבות חריגות בחומרתן, שתי השלכות מרכזיות. ראשית - בהתאם לסעיף 30ב'(ב) לחוק שחרור על תנאי - ועדת שחרורים מיוחדת לא תמליץ להקל בעונשו של האסיר בטרם חלפו לפחות 15 שנים מהיום שבו החל לשאת את מאסרו, ותקופת הקציבה לא תפחת מ-40 שנה. שנית - בהתאם לסעיף 8ב'(א) לחוק הממשלה, התשס"א-2001, הדין בשחרור אסירים מטעמים של ניהול יחסי החוץ של המדינה וביטחונה - לא ייכלל בהחלטה על שחרור, אדם שהורשע ברצח, שלגביו קבע בית המשפט שהוא ביצע את המעשה בנסיבות חריגות בחומרתן.

המחוקק לא פירט מהן הנסיבות שתחשבנה חריגות בחומרתן, דומה כי הותר בידי בית המשפט את שיקול הדעת לזהות את הנסיבות המתאימות, אם בשל האכזריות שבמעשה הרצח, בשל ריבוי נפגעי העבירה, בשל פגיעה בקרבנות חסרי ישע וכיוצא בזה (ראו, למשל: תפ"ח 51040-11-14 מדינת ישראל נ' חאשיה (14.9.16); תפ"ח 53758-07-13 מדינת ישראל נ' אמטיראת (15.12.15); תפ"ח 9248-07-14 מדינת ישראל נ' לוי (5.6.16)).

סבורני שיש במסע ההרג הנפשע אליו יצא הנאשם, כמתואר בהרחבה לעיל, ובמיוחד בהחלטה האידיאולוגית לרצוח חפים מפשע אך בשל היותם יהודים, כדי להוביל למסקנה שמדובר ב"נסיבות חריגות בחומרתן", כמשמעותן בסעיף 30ב' לחוק שחרור על תנאי.

סיכום

18. זכותה וחובתה של חברה חפצה חיים, להגן על עצמה, מפני הקמים עליה לכלותה. זאת יעשה, בין היתר, באמצעות ענישה מרתיעה וכואבת, כלפי מרצחים צמאי דם, הקמים על יושביה.

19. לאור כל האמור, אציע לחבריי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שני מאסרי עולם, בגין שתי עבירות רצח, שירוצו במצטבר.

ב. 20 שנות מאסר בפועל, בעטיין של שלוש עבירות ניסיון רצח, שירוצו במצטבר.

מניין המאסר הכולל, מיום מעצר הנאשם, 19.11.2015.

ג. פיצוי לכל אחד מנפגעי העבירה כדלקמן:

(1) לאלמנתו ולבנו של המנוח אבירם, סך 258,000 ₪, שיחולק ביניהם בחלקים שווים.

(2) לאלמנתו ולחמשת ילדיו של המנוח יסייב, סך 258,000 ₪, שיחולק ביניהם בחלקים שווים.

(3) לד.פ., סך 200,000 ₪.

הפיצוי ישולם לפי פרטים שימסרו על ידי ב"כ המאשימה ביחס לכל אחד מנפגעי העבירה.

ייקבע כי מעשי הרצח שביצע הנאשם בוצעו "בנסיבות חריגות בחומרתן", כמשמעותן בסעיף 30ב לחוק שחרור על תנאי.

ירון לוי, שופט

כבוד השופטת שרה דותן:

אני מסכימה.

**שרה דותן, שופטת
אב"ד**

כבוד השופט מרדכי לוי:

אני מסכים.

מרדכי לוי, שופט

סוף דבר

20. לאור כל האמור, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שני מאסרי עולם, בגין שתי עבירות רצח, שירוצו במצטבר.

ב. 20 שנות מאסר בפועל, בעטיין של שלוש עבירות ניסיון רצח, שירוצו במצטבר.

מניין המאסר הכולל, מיום מעצר הנאשם, 19.11.2015.

ג. פיצוי לכל אחד מנפגעי העבירה כדלקמן:

(1) לאלמנתו ולבנו של המנוח אבירם, סך 258,000 ₪, שיחולק ביניהם בחלקים שווים.

(2) לאלמנתו ולחמשת ילדיו של המנוח יסייב, סך 258,000 ₪, שיחולק ביניהם בחלקים שווים.

(3) לד.פ., סך 200,000 ₪.

הפיצוי ישולם לפי פרטים שימסרו על ידי ב"כ המאשימה ביחס לכל אחד מנפגעי העבירה.

נקבע בזאת כי מעשי הרצח שביצע הנאשם בוצעו "בנסיבות חריגות בחומרתן", כמשמעותן בסעיף 30ב לחוק שחרור על תנאי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשע"ז, 28 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.

ירון לוי, שופט

מרדכי לוי, שופט

שרה דותן, שופטת
אב"ד